

Siionin virsi 69 ehdotus

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Ei ku - kaan kut - su har - taam - min kuin si - nä, Jee - suk -
Jää kau - kai - sek - si kui - ten kin ää - ne - si, pai - me -
se - ni. Niin u - sein si - tä pa - ke - nen tai
ne - ni.
o - len ko - va - kor - vai - nen, en seu - raa jäl - ki - ä - si.

1. Ei kukaan kutsu hartaammin
kuin sinä, Jeesukseni.
Jää kaukaiseksi kuitenkin
äänesi, paimeneni.
Niin usein sitä pakenen
tai olen kovakorvainen,
en seuraa jälkiäsi.

2. Näin itsekästä sydäntä
ei liene kellään muulla,
kun neuvojasi hyviä
ei halua se kuulla.
Se puolustelee pahuuttaan
ja peittää aikomuksiaan
ja punoo juoniansa.

3. Sen kovuutta en rikki saa,
ei mikään sitä murra.
Se Jeesuksenkaan kuolemaa
ei oikein osaa surra.
Nyt mietin, kuinka muuttua
voi mieli kylmä, kankea
ja tulla nöyremmäksi.

4. Kun armoasi minulle
kuitenkin olet suonut
ja minä aina sinulle
niin paljon vaivaa tuonut,
kun sait jo kyllin kärsiä,
suo, etten uutta ristiä
sinulle rakentaisi.

5. Vain sinä synnin kokonaan
voit verelläsi pestä,
niin, että riemuita taas saan
täydestä sydäimestä.
Siis anna mielen puhtaus
ja uskollinen kilvoitus,
paranna sielun haavat.

6. On luona armoistuimen
niin autuasta olla,
kun, Vapahtaja syntisten,
et kosta tuomiolla.
Siis lähellesi, Jeesus, jään
nyt iloani itkemään
ja viivyn siinä aina.

Olof Gren
uud. W. Malmivaara, H. Kivekäs
uud. L. Ravantti